

Úvod do umělé inteligence, jazyk Prolog

Aleš Horák

E-mail: hales@fi.muni.cz
<http://nlp.fi.muni.cz/uui/>

Obsah:

- ▶ Organizace předmětu PB016
- ▶ Co je "umělá inteligence"
- ▶ Stručné shrnutí Prologu

Úvod do umělé inteligence 1/12

1 / 19

Organizace předmětu PB016

Základní informace

Základní informace

- ▶ přednáška je nepovinná
- ▶ cvičení – samostudium, v rámci "třetího kreditu"
- ▶ web stránka předmětu – <http://nlp.fi.muni.cz/uui/>
- ▶ <http://nlp.fi.muni.cz/uui/priklady/> – **demo příklady**
- ▶ slajdy – průběžně doplňovány na webu předmětu
- ▶ kontakt na přednášejícího – Aleš Horák <hales@fi.muni.cz>
- (Subject: **PB016** ...)
- ▶ literatura:
 - Russell, S. a Norvig, P.: **Artificial Intelligence: A Modern Approach**, 3rd ed., Prentice Hall, 2010. (prezenčně v knihovně)
 - Bratko, I.: **Prolog Programming for Artificial Intelligence**, Addison-Wesley, 2001. (prezenčně v knihovně)
 - slajdy na webu předmětu
 - Jirků, Petr: **Programování v jazyku Prolog**, Praha : Státní nakladatelství technické literatury, 1991.

Organizace předmětu PB016

Hodnocení předmětu:

- ▶ **průběžná písemka** (max 32 bodů)
 - v 1/2 semestru – v rámci 6. přednášky, pro všechny jediný termín
- ▶ **závěrečná písemka** (max 96 bodů)
 - dva řádné a jeden opravný termín
- ▶ hodnocení – součet bodů za obě písemky (max 128 bodů)
- ▶ známka A za více než 115 bodů známka E za více než 63 bodů
- ▶ rozdíly **zk**, **k**, **z** – různé limity
- ▶ někteří můžou získat body za **studentské referáty**
 - až 20 bodů – za kvalitní text (cca 5 stran) + 10–20 minut referát
 - nutné *před průběžnou písemkou* domluvit **téma** – projekt/program, algoritmus z Náplně předmětu
 - domluva *e-mailem* – návrh tématu, který musí projít schválením
- ▶ kdo opraví chybu nebo vylepší **demo příklady**, může dostat 1–5 bodů (celkem max 5)
- ▶ až 20 bodů za přepis všech *demo příkladů* do funkční podoby v **Pythonu**

Úvod do umělé inteligence 1/12

2 / 19

Organizace předmětu PB016

Náplň předmětu

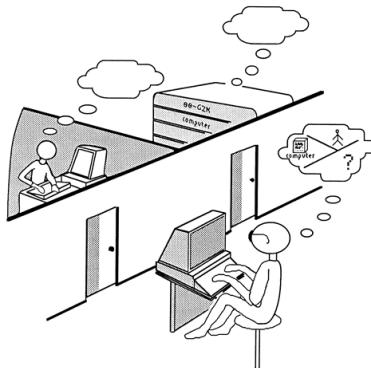
- ① úvod do UI, jazyk Prolog (26.9.)
- ② operace na datových strukturách (3.10.)
- ③ prohledávání stavového prostoru (10.10.)
- ④ heuristiky, best-first search, A* search (17.10.)
- ⑤ dekompozice problému, AND/OR grafy (24.10.)
- ⑥ hry a základní herní strategie, **průběžná písemka** (31.10.)
- ⑦ problémy s omezujícími podmínkami (7.11.)
- ⑧ logický agent, výroková logika (14.11.)
- ⑨ logika prvního řádu a transparentní intenzionální logika (21.11.)
- ⑩ reprezentace a vyvozování znalostí (28.11.)
- ⑪ učení, rozhodovací stromy, neuronové sítě (5.12.)
- ⑫ zpracování přirozeného jazyka (12.12.)

Co je "umělá inteligence"

- systém, který se chová jako člověk **Turingův test** (1950) zahrnuje:

- zpracování přirozeného jazyka (NLP)
- reprezentaci znalostí (KRepresentation)
- vyvozování znalostí (KReasoning)
- strojové učení
- (počítačové vidění)
- (robotiku)

od 1991 – **Loebnerova cena** (*Loebner Prize*) → každý rok \$4.000 za "nejlidštější" program, nabízí \$100.000 a zlatá medaile za složení celého Turingova testu

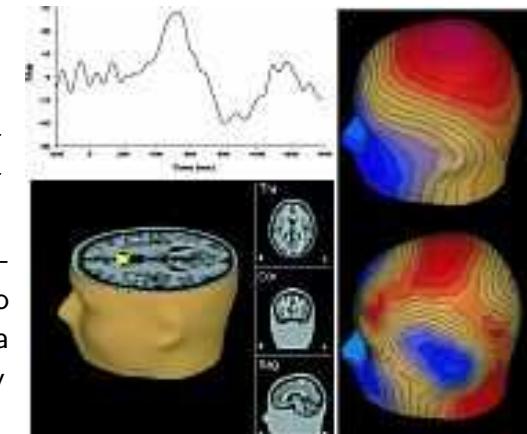

- systém, který myslí jako člověk

- snaha porozumět postupům lidského myšlení – **kognitivní (poznávací) věda**
- využívá poznatků neurologie, neurochirurgie, ... např.

COLING 2000 – Angela Friederici: Language Processing in the Human Brain
Max Planck Institute of Cognitive Neuroscience, Leipzig

měření "Event Related Potentials" (ERP) v mozku – jako potvrzení oddělení syntaxe a sémantiky při zpracování věty

Čím se budeme zabývat?

- systém, který myslí rozumně od dob Aristotela (350 př.n.l.)

- náplň studia **logiky**
- problém – umět najít řešení teoreticky × prakticky (složitost a vyčíslitelnost)
- problém – neúplnost a nejistota vstupních dat

- systém, který se chová rozumně intelligentní **agent** – systém, který

- jedná za nějakým účelem
- jedná samostatně
- jedná na základě vstupů ze svého prostředí
- pracuje delší dobu
- adaptuje se na změny

- základní **struktury** a **algoritmy** běžně používané při technikách **programovaní pro intelligentní agenty**
- **strategie** řešení, **prohledávání** stavového prostoru, **heuristiky**, ...
- s příklady v jazyce **Prolog**

Stručné shrnutí Prologu

Historie:

- ▶ 70. I. Colmerauer, Kowalski; D.H.D. Warren (WAM); → CLP, paralelní systémy
- ▶ PROgramování v LOGice; část predikátové logiky prvního řádu (logika Hornových klauzulí)
- ▶ deklarativnost (specifikace programu je přímo programem)
- ▶ řešení problémů týkajících se objektů a vztahů mezi nimi

Prology na FI:

- ▶ SICStus Prolog (modul sicstus)
- ▶ SWI (modul pl)
- ▶ ECLIPSe (modul eclipse)
- ▶ stroje aisa, erinys, oreias, nymfe
- ▶ verze

Příklad

jednoduchý příklad – DB rodinných vztahů:

```

otec(milan,dana).
otec(milan,petr).
otec(jan,david).

matka(pavla,dana).
matka(pavla,petr).
matka(jana,david).

rodic(X,Y):- otec(X,Y).
rodic(X,Y):- matka(X,Y).

?- otec(X,dana).      ?- rodic(X,david).
X = milan             X = jan ;
Yes                   X = jana ;

```

Principy

- ▶ **backtracking** řízený **unifikací**, hojně využívá **rekurzi**
- ▶ spojitost s **logikou**:
 - důkaz pravdivosti cíle; cíl je dokázán, unifikuje-li s hlavou nějaké klauzule a všechny podcíle v těle této klauzule jsou rovněž dokázány.
 - Strategie výběru podcíle: shora dolů, zleva doprava.
- ▶ **unifikace**:
 - řídící mechanismus, hledání nejobecnějšího unifikátoru dvou termů.
 - `info(Manzel,dana,Deti,svatba('20.12.1940')) = info(petr,dana,[jan,pavel],Info).`
 - po unifikaci: **Manzel=petr**, **Deti=[jan,pavel]**, **Info=svatba('20.12.1940')**
- ▶ **backtracking**:
 - standardní metoda prohledávání stavového prostoru do hloubky (průchod stromem → nesplnitelný cíl → návrat k nejbližšímu minulému bodu s alternativní volbou)
- ▶ **rekurze**
 - `potomek(X,Y):- rodic(Y,X).`
 - `potomek(X,Y):- rodic(Z,X), potomek(Z,Y).`

Syntax jazyka Prolog

- ▶ logický (prologovský) program – **seznam** klauzulí (pravidel a faktů) – nikoli **množina**
- ▶ **klauzule** – seznam literálů
 - ▶ Literál před `:-` je **hlava**, ostatní literály tvoří **tělo** klauzule.
 - ▶ Význam klauzule je **implikace**:
 - **hlava:-tělo1, tělo2, ...**
 - **tělo1 \wedge tělo2 \wedge ... \Rightarrow hlava**
 - Pokud je splněno tělo1 a současně tělo2 a současně ..., pak platí také **hlava**.
 - ▶ 3 možné typy klauzulí:
 - **fakt**: hlava bez těla. Zápis v Prologu: `p(X,Y).` (ekv. `p(X,Y):-true.`)
 - **pravidlo**: hlava i tělo. Prolog: `p(Z,X) :- p(X,Y), p(Y,Z).`
 - **cíl**: tělo bez hlavy. Prolog: `?- p(g,f).`
- ▶ **predikát** – seznam (všech) klauzulí se stejným **funktorem** a **aritou** v hlavovém literálu.
- ▶ Zapisuje se ve tvaru *funktor/arita* – **potomek/2**.

- literál – atomická formule, nebo její negace
- atomická formule – v Prologu zcela odpovídá složenému termu (syntaktický rozdíl neexistuje)
- term:

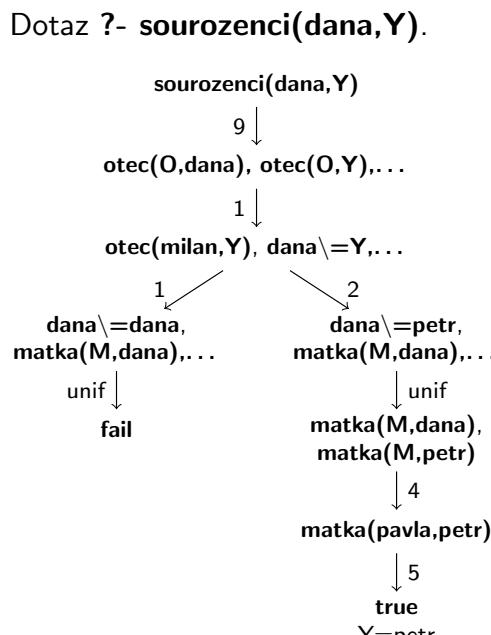
- konstanta: **a**, **1**, **'.'**, **[]**, **sc2**
- atomic/1** (metalogické testování na konstantu)
- atom/1, number/1**
- proměnná: **X**, **Vys**, **_**
- var/1** (metalogické testování na proměnnou)
- složený term: **f(a,X)**
funktor, argumenty, arita
- functor/3** dává funkтор termu, **arg/3** dává *n*-tý argument
- zkratka pro zápis seznamů:
[1,a,b3] odpovídá struktuře **'.'(1, '.'(a, '.'(b3, [])))**

Strom výpočtu

```

1 otec(milan,dana).
2 otec(milan,petr).
3 otec(jan,david).
4 matka(pavla,dana).
5 matka(pavla,petr).
6 matka(jana,david).
7 rodic(X,Y):- otec(X,Y).
8 rodic(X,Y):- matka(X,Y).
9 sourozenci(X,Y):- otec(O,X), otec(O,Y),
10 X\=Y,
11 matka(M,X), matka(M,Y).

```


Příklad

predikát **sourozenci(X,Y)** – je **true**, když **X** a **Y** jsou (vlastní) sourozenci.

```
sourozenci(X,Y):- otec(O,X), otec(O,Y), X\=Y, matka(M,X), matka(M,Y).
```

```

1 otec(milan,dana).
2 otec(milan,petr).
3 otec(jan,david).
4 matka(pavla,dana).
5 matka(pavla,petr).
6 matka(jana,david).
7 rodic(X,Y):- otec(X,Y).
8 rodic(X,Y):- matka(X,Y).

```

```

?- sourozenci(dana,Y).
1, otec(O,dana) % O = milan
2, otec(milan,Y) % Y = dana
3, dana \= dana % fail → backtracking
2*, otec(milan,Y) % Y = petr
3, dana \= petr % true
4, matka(M,dana) % M = pavla
5, matka(pavla,petr) % true

```

Y = petr

Yes

Rozdíly od procedurálních jazyků

► single assignment

- **=** (unifikace) vs. přiřazovací příkaz, **==** (identita), **is** (vyhodnocení aritm. výrazu). rozdíly:

?- A=1, A=B. % B=1 Yes

?- A=1, A==B. % No

?- A=1, B is A+1. % B=2 Yes

- vícесměrnost predikátů (omezená, obzvláště při použití řezu)

?- otec(X,dana).

?- otec(milan,X).

?- otec(X,Y).

(rozlišení vstupních/výstupních proměnných: **+** - **?**)

- cykly, podmíněné příkazy

tiskniseznam(S) :- write('seznam=['), nl, tiskniseznam(S,1).

tiskniseznam([],_) :- write(']'). nl.

tiskniseznam([H|T],N) :- tab(4), write(N), write(':'), write(H), nl, N1 is N+1, tiskniseznam(T,N1).

Programujeme

```

consult('program.pl'). % "kompiluj" program.pl
['program.pl',program2]. %
listing. % vypiš programové predikáty
trace, rodic(X,david). % trasuj volání predikátu
notrace. % zruš režim trasování
halt. % ukonči interpret

```

Fibonacciho čísla

Fibonacciho čísla jsou čísla z řady: 0, 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, ...

Rekurenční vzorec této řady je: $\text{fib}_0 = 0$

$$\text{fib}_1 = 1$$

$$\text{fib}_i = \text{fib}_{i-1} + \text{fib}_{i-2}, \text{ pro } i \geq 2$$

Přepis do Prologu je přímočarý:

```
fib(0,0).
```

```
fib(1,1).
```

```
fib(X,Y) :- X1 is X-1, X2 is X-2, fib(X1,Y1), fib(X2,Y2), Y is Y1+Y2.
```

Fibonacciho čísla II

Předchozí program – **exponenciální časová složitost** (konstantní paměťová)

Využití extralogických predikátů – **lineární časová složitost** (a lineární paměťová)

```

fib(0,0).
fib(1,1).
fib(X,Y) :- X1 is X-1, X2 is X-2, fib(X1,Y1), fib(X2,Y2), Y is Y1+Y2,
          asserta(fib(X,Y)).

```